ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . ΔΡ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ . . . . . » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ . . . . . Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ . . . . . »
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ . . . . . Δολλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 575 | ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. 25—93 | ΠΑΤΡΑΙ Τρίτη 11 Ἰουνίου 1946

ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ...

Ἐπάνω εἰς κάποιαν ἀπρόσιτον κορυφὴν τῶν Ἀλβανικῶν βουνῶν, ὁ στρατιώτης ἔστεκε, μὲ «παρὰ πόδας» τὸ ὅπλον, φρουρὸς ἀδάμαστος τῆς Πατρίδος του καὶ τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἦτο νύκτα. Τὸ χιόνι ἤπλωτο, ὡς σάβανον παγωμένο. Ἡ ἡμέρα εἶχε κλείσει μὲ μέαν νέκην. Αὐτός, ποὺ ἀνεμένετο, προεμήνυεν ἕνα θρίαμβον. Καὶ ὁ φρουρὸς τὸν ἔβλεπε μέσα εἰς τὸ σκοτάδι, ὡς ὅραμα φωτεινὸν καὶ ἐλησμόνει τὴν κούρασιν, τὴν πεῖνα, τὸ τραῦμα, ποὺ ἀκόμη δὲν εἶχεν ἐπουλωθῆ. Τὸν ἐξεχώριζεν, ὄχι μόνον ὡς ἰδικήν του δόξαν, ἀλλὰ καὶ ὡς δόξαν αὐτοῦ τοῦ γενναίου λαοῦ, ποὺ δὲν ἦτο πλέον εἰς τὰς νήσους του μόνος. Καί, καθὼς ἔφθανεν εἰς τὴν θρυλικὴν σκοπιάν μανιασμένη ἡ βοὴ τοῦ ἀέρα, ὁ Ἕλλην ἐνόμιζεν, ὅτι ἤκουε συναυλίαν σαλπίγγων, αὐτῶν, ποὺ θὰ ἤχουν, ὅταν θὰ παρήλαυνε πρῶτος αὐτός εἰς τὴν μεγάλην ἐκείνην πρωτεύουσαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ ἱστορικὸς εὐαγγελιστὴς τῆς Ἐλευθερίας, ὁ Τσῶρτσιλ, τοῦ ὑπέσχετο, ὅτι θὰ μοιρασθῆ τὴν νίκην μαζί του.

Προχθὲς οἱ στρατοὶ τῆς νίκης παρήλασαν. Παιᾶνες ἐδόνουν τὴν ἀτμόσφαιραν. Ὁ Τσῶρτσιλ ἦτο παρών. Παρήλασε καὶ ὁ ἴδιος ἐκεῖνος στρατιώτης, πού, ἐνῷ ἀδιαπέραστος τὸν ἐτύλισσεν ἡ νύκτα, ἐζοῦσεν, εἰς τὴν ἀκριτικὴν σκοπιάν του, αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὡς πάμφωτον ὄνειρον. Ὡς μετεδόθη, τὸ πρόγραμμα ἠκολούθησε σειρὰν ἀλφαβητικὴν καὶ κατ' ἀνάγκην οἱ μελαμψοὶ ἀντιπρόσωποι τῆς χώρας τοῦ Νείλου ἢ τοῦ Χαϊλὲ Σελασιὲ προεπορεύθησαν.

Φυσικά, θὰ ἀπετέλει ἐκδήλωσιν ἀνάρμοστον καὶ παράτονον κάθε πρόθεσις κριτικῆς τοῦ ἰσχύοντος εἰς τὴν Βρετανικὴν πρωτεύουσαν πρωτοκόλλου καὶ δὲν ἀγνοοῦμεν μὲ πόσην εὐλάβειαν τηρεῖται αὐτό. Εἴμεθα ὅμως λαὸς κατ' ἐξοχὴν αἰσθηματικός. Ἡ ἐθνική μας φιλοτιμία ἔχει τὸ ἴδιον ὕψος, τὸ ὁποῖον εἶχον τότε αἱ κορυφογραμμαὶ τοῦ Ἰβάν, τῆς Μόροβκς καὶ τῆς Πίνδου. Καὶ χάριν ἑνὸς σκιρτήματος τῆς ψυχῆς πλειστάκις εἰς τὴν μακρὰν ἱστορίαν μας δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ γίνωμεν ὁλοκαύτωμα, νὰ ποτίσωμεν μὲ δάκρυα τοὺς ἀγροὺς καὶ νὰ βάψωμεν μὲ αἷμα τὰ γχλανά μας πελάγη. Δὲν πιστεύομεν ὅτι αὐτὸ εἶναι ἐλάττωμα τῆς Φυλῆς, ἔστω καὶ ἂν ἀκολουθῆται ἀπὸ σκληρὰς συνεπείας. Καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὸ θὰ εἴχαμεν μίαν ἀπαίτησιν. Ὁ εὔζωνος, ἡ λόγχη τοῦ ὁποίου ἐγέμισε τὸν ζοφερὸν ὁρίζοντα τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1940 μὲ ἀστραπὰς ἐλπίδος καὶ αἰσιοδοξίας, ὁ ναύτης ποὺ ἐξωντάνευσε τότε εἰς τὰς θαλάσσας θρύλους ἀρχαίους, ὁ Ἴκαρος, ποὺ προσέθεσε ἄτρομα τὰ πτερά του εἰς τὰ ὀλίγα, ποὺ διέθετε τὴν ἐδίαν ἐποχὴν ἡ Ἀγγλία, ἀσφαλῶς θὰ ἠμποροῦσαν νὰ εἶχον εἰς τὴν παρέλασιν τῆς νίκης τὸ προβάδισμα. Ἀσφαλῶς θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει δι' αὐτοὺς μία ἐξαίρεσις τιμητική. Ἀσφαλῶς τοὺς ἀνῆκε κάποια προτεραιότης. Διότι αὐτοὶ πρῶτοι ἀντέταξαν τὰ στήθη των ὡς ἀπαρασάλευτον ὀχυρὸν εἰς τὴν δίαν. Διότι αὐτοὶ ἀνέκοψαν τὴν ὁρμὴν ἑνὸς χειμάρρου ποὺ κατέκλυζε τὸ πᾶν. Διότι αὐτοὶ ἠνάγκασαν νὰ τραπῆ εἰς φυγὴν μία αὐτοκρατορία ὁλόκληρος καὶ αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἐκεῖνοι, ποὺ ἠνάγκασαν τὴν Νίκην, τὴν ἰδίαν Νίκην, ποὺ ἐτιμήθη προχθές, νὰ μειδιάση πρὸς τὴν παράταξιν τοῦ δικαίου. Κατὰ συνέπειαν ἐδικαιοῦντο μιᾶς διακρίσεως. Καὶ δὲν πιστεύομεν ὅτι δὲν θὰ τὴν ἀνεγνώριζεν ἐπιβεβλημένην ἡ Ἀθηναϊκὴ ἢ ἡ Αἴγυπτος ποὺ προηγήθησαν. Ἀλλ' ἡ ὑπόμνησις δὲν ἔχει νόημα πλέον. Καὶ τὸ παράπονον δὲν ἀξίζει εἰς τοὺς ὑπερηφάνους λαούς...

Ἀθηναϊκὰ εἰκοσιτετράωρα

ΤΑ ΡΟΛΟΓΙΑ ΣΑΣ

Εἶδα ὅτι στὴν Πάτρα ἔχετε ζήτημα ρολογιῶν! Δὲν ἐννοοῦν νὰ συμφωνήσουν τὰ δημόσια ρολόγια σας μεταξύ τους στὶς ὧρες, ποὺ σημαίνουν. Καὶ εἶδα ὅτι ὁ «Νεολόγος», ἐπάνω στὴ δικαιολογημένη ἀγανάκτησί του προτείνει νὰ παύση ἡ λειτουργία τους. Ἡ καταστροφικὴ αὐτὴ λύσις θὰ εὕρισκε ἀπόλυτα σύμφωνο τὸν ἀείμνηστο Παράσχο, ποὺ κατηγοροῦσε τοὺς ἀνθρώπους ὅτι :

«Ἐφεῦρον ὡρολόγια
κι' ἐμέτρησαν τὸν πόνον!

Αὐτὸς θεωροῦσε προσβολὴ ἐκεῖνο τέτοιο μέτρημα καὶ ἤθελε νὰ τὰ σπάση ὅλα. Ἡ περίπτωσις τῆς Πάτρας ὅμως εἶναι πολὺ διαφορετική. Αὐτὴ—καὶ μὲ τὸ δίκιο της—θέλει νὰ ξαίρη κάθε στιγμὴ τί ὥρα εἶναι ἀκριβῶς. Εἶναι ὅμως εὔκολο, σὲ μιὰ ἑλληνικὴ πόλι, νὰ συμφωνήσουν τὰ ρολόγια ; Ἀμφιβάλλω! Ὅταν ἡ Ἀθήνα εἶχε δημόσια ρολόγια (τώρα δὲν ὑπάρχει κανένα πιά) ἔδειχναν ἄλλη ὥρα ἤθελε τὸ καθένα. Καί, νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθεια, μᾶς διασκέδαζε αὐτό. Ἤτανε μιὰ φαιδρὴ ποικιλία, ποὺ τὴν εἶχε παραλάβει τὸ χρονογράφημα καὶ ἡ ἐπιθεώρησις. Οἱ πρακτικοὶ ἄνθρωποι, βέβαια, πάθαιναν ζημίες ἀπὸ τὴν ἀσυμφωνία τῶν ρολογιῶν καὶ οἱ ἐρωτευμένοι δὲν κατάφερναν ποτὲ νὰ ἀνταμωθοῦν ἕνα ραντεβοῦ τῆς προκοπῆς. Ἐκεῖνος ἔφτανε μὲ τὸ ρολόϊ τῆς Ὁμονοίας κι' ἐκείνη μὲ τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ δὲν ἐβυσκολεύοντο νὰ παρηγορηθοῦν καὶ πολλὲς φορὲς ἐμπαλώναν μιὰ δική τους καθυστέρησι : Τὴν ἔρριχναν στὸ ρολόϊ.

Καὶ αὐτὰ μὲν μὲ τὰ δημόσια ρολόγια. Τὰ ἰδιωτικὰ ὅμως ; Ἐκεῖ εἶναι πιὰ ποὺ βασιλεύει ἀθηνὴν ἀναρχία. Κανενὸς ρωμαϊοῦ τὸ ρολόϊ δὲν συμφωνεῖ ποτὲ μὲ τοῦ διπλανοῦ του. Τί τοὺς κάνουν δὲν ξαίρω. Ἀπὸ τὸν καλλίτερο Ἐλβετὸ νὰ τὰ χοντρὸ ψωνίση θὰ τὰ ἰδῆτε, σὲ λίγο, ἢ νὰ τρῶνε ἄχερα ἢ νὰ κολλάζουν σὰν ἀφηνιασμένα. Πάνω κι' αὐτὰ μὲ τὰ μυαλὰ τῶν κατόχων. Εἶναι τόση ἡ ἀσυμφωνία, ὥστε κάποιος γιατρός, ἀπὸ τοὺς γνωστούς, κάθε μεσημέρι, ὅταν χτυποῦσε ἢ καμπάνα, τὸ βγαζε στὸ καφενεῖο καὶ τὸ δεῖχνε σὰν φαινόμενο :

—Κυττᾶτε, παρακαλῶ! Στὸν πόντο!..,

Ἕνας δὲν τὸ χώνεψε :

—Τί καυχᾶσαι, ἀγαπητέ μου—τοῦ εἶπε—γιὰ τὴν ἀκρίβεια τοῦ ρολογιοῦ σου ; Ἐσὺ τὸ φτιαξες ; Νὰ καυχηθῆ τὸ ἐργοστάσιο, μάλιστα!... Αὐτὸ τὸ νοιώθω!...

Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι τὰ ρολόγια μποροῦν νὰ συμφωνοῦν μέσα στὴ βιτρίνα τοῦ ρολογᾶ. Μόλις βγοῦν ἀπ' αὐτὴν καὶ μποῦν στὸ χέρι ἢ στὸ τσεπάκι τῶν ἀνθρώπων παίρνουν, σὲ λιγάκι, τά ἐλαττώματά τους. Τὰ ρολόγια τῶν σοβαρῶν καὶ περισκέπτων κυρίων πηγαίνουν κατά κανόνα πίσω. Ὅπως πηγαίνουν μπροστὰ ἐκείνων, ποὺ χουν ἐργασίες, μὲ αὐστηρὸν ὡράριο. Ἀκριβείας ρολόγια θὰ βρῆτε μόνον σ' ὅσους ὁ χρόνος σημαίνει πραγματικὰ χρῆμα καὶ τὰ λεπτά (τῆς ὥρας) ποὺ θὰ χάσουν εἶναι ἀληθινὴ λεπτά—δηλαδὴ μονέδα. Στὰ χώρα τῶν δολλαρίων τά ρολόγια εἶναι ἀκριβῆ, στὴν τρίχα. Γιατί ὁ χρόνος τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἀξία. Τὶ νὰ τὸ κάνη ὅμως τὸ ρολόϊ ἀκριβείας ὁ συζητητὴς τοῦ ἑλληνικοῦ καφενείου, ποὺ συζητεῖ, ἐπὶ ἕνα πρωΐ ὁλόκληρο, μιὰ περικοπὴ ἀπὸ τὸν τελευταῖο λόγο τοῦ Μπαῖβιν; Καὶ... ἀπάνω στὴν ὥρα: Νὰ δυὸ ρολόγια ποὺ δὲν πᾶνε ποτὲ μαζί: Τοῦ Μπαῖβιν καὶ τοῦ Μολότωφ. Τοῦ δευτέρου ἔχει διαρκῶς μεσάνυχτα. Πῶς νὰ φθάσουμε σὲ λογικὴν εἰρήνη;

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Ἡ Ἐπιτροπὴ πόλεως

Σήμερον τὴν 12ην μεσημβρινὴν θὰ συνέλθῃ εἰς συνεδρίασιν ἡ μεγάλη Ἐπιτροπὴ τῆς πόλεως, προκειμένου νὰ συζητήσῃ τὰ ζητήματα, ἅτινα προέκρινεν ὡς τὰ πλέον σοβαρὰ καὶ ἐπείγοντα καὶ τῶν ὁποίων θὰ ζητήσῃ τὴν ἐπίλυσιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙΑΠΙΣΤΟΥΤΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ ΜΕΤΑΞΥ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΑΣ;

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΤΗΣ "ΠΡΑΒΔΑ,, ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΒΙΝ - ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ ΚΑΙ Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ, ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΟΥΝ ΟΠΩΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ ΛΗΦΘΟΥΝ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΕΛΙΚΑΙ ΑΛΛΩΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΝ ΤΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, ἐνῶ ὁ κ. Μπέρνς πρόκειται νὰ φθάσῃ εἰς Παρισίους ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἵνα μετάσχῃ τῆς Διασκέψεως, ἡ ὁποία συνέρχεται τὸ Σάββατον, ὁ κ. Μολότωφ πιθανώτατα νὰ βραδύνῃ νὰ φθάσῃ εἰς Παρισίους.

Θεωρεῖται γεγονὸς ἤδη ὅτι οἱ κ. κ. Μπέβιν καὶ Μπέρνς εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ φέρουν πρὸς συζήτησιν πρὸς λῆψιν τελειωτικῶν ἀποφάσεων ὄχι μόνον τὸ Βαλκανικὸν ἀλλὰ καὶ τὰ ζητήματα Γερμανίας καὶ Αὐστρίας.

Ὅσον ἀφορᾶ τὸν κ. Μπέρνς τονίζεται ὅτι οὗτος ἔχει τὴν πλήρη ὑποστήριξιν τῶν δύο μεγάλων Ἀμερικανικῶν κομμάτων. Ἡ ἐξέλιξις τῶν τελευταίων γεγονότων, λέγεται, ὅτι ἐνίσχυσε τὴν θέσιν τοῦ κ. Μπέρνς, ἀφ' ἧς συνῆλθεν ἡ προηγουμένη Διάσκεψις τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν. Αἱ ἐκτεθεῖσαι ἀπόψεις τῶν κ.κ. Μολότωφ καὶ Μπέβιν, ἐνίσχυσαν τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀμερικῆς νὰ συνεχίση τὰς προσπαθείας της ἐπὶ τῶν γραμμῶν, τὰς ὁποίας ἐχάραξεν ὁ κ. Μπέρνς. Ἡ Ἀμερικὴ φαίνεται, ὅτι ἔχει σήμερον σταθερὰν καὶ ἔντονον ἐξωτερικὴν πολιτικήν. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν τοὐλάχιστον, τὸ Κογκρέσσον, ὁ Πρόεδρος καὶ ἡ Κοινὴ Γνώμη, φαίνεται ὅτι ἵστανται σταθερῶς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ κ. Μπέρνς. Ἀναμφιβόλως ἡ Ρωσία εἶναι ἡ ἀφορμὴ τῆς σταθερᾶς αὐτῆς στάσεως, χωρὶς τοῦτο νὰ σημαίνῃ, ὅτι ὑπάρχουν ἐν Ἀμερικῇ ἀντιρωσσικὰ αἰσθήματα. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας ἡ στάσις τοῦ κ. Μπέρνς διαδηλώνει ἐπιφυλακτικὴν αἰσιοδοξίαν, ὅτι εἶναι ἀκόμη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία μεταξὺ τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων. Ἀλλὰ θὰ ἦτο σφάλμα νὰ ὑποτιμήσῃ τις εἴτε τὴν λαϊκὴν ὑποστήριξιν πρὸς τὸν κ. Μπέρνς, εἴτε τὴν προφανῆ ἀποφασιστικότητά του νὰ ἐξευρεθῇ μία ἄλλη διευθέτησις τῶν παγκοσμίων ζητημάτων, ἂν τὰ Σοβιὲτ ἀρνηθοῦν νὰ συνεργασθοῦν.

Κατὰ τὸν ἀνταποκριτὴν ἐξ ἄλλου τοῦ Ρώϋτερ εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν πρωτεύουσαν, ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις ἐδέχθη ἐπισήμως, ὅπως, κατὰ τὴν ἐκ νέου συνάντησιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς Παρισίους, τὸ προσεχὲς Σάββατον, γίνῃ ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν πρότασις περὶ ὀργανώσεως τῆς Γερμανίας εἰς Ὁμοσπονδίαν μὲ δώδεκα Κράτη.

Ὡς ἀπεκάλυψεν ἤδη ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν, ἡ Μεγάλη Βρετανία συζητεῖ ἐπὶ τοῦ σχεδίου αὐτοῦ, μὲ τὰ μεσαῖα καὶ μικρὰ Κράτη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης. Ταυτοχρόνως, ὡς ἐγνώσθη, ὁ κ. Μπέβιν εὑρίσκεται εἰς ἄμεσον ἐπαφὴν μὲ τὸν Ἀμερικανὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέρνς.

Πληροφορίαι τῶν ἐφημερίδων, προσθέτει ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Ρώϋτερ», ἀνεφέρουν, ὅτι τὸ σχέδιον εἶχεν υἱοθετηθῆ ἀπὸ τὸ Ἀμερικανικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἐγνώσθη, ἐν τούτοις, ὅτι δὲν ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα. Ἡ βασικὴ ἀρχὴ τοῦ σχεδίου ἐμελετήθη μὲ ὅλας τὰς λεπτομερείας της ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι, μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἀμερικανικῆς ἀντιπροσωπείας, προβλέπεται, ὅτι θὰ ὑποβάλουν τοῦτο ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῶν Ρώσσων καὶ τῶν Γάλλων εἰς Παρισίους.

Τονίζεται ἐπίσης ἐνταῦθα ὅτι κατὰ τὴν γνώμην τῶν διπλωματικῶν κύκλων εἶναι ἀπίθανον ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Σοβιὲτ θὰ δεχθῇ ὅπως ληφθοῦν ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν γνωστῶν ζητημάτων. Οἱ κ. κ. Μπέρνς καὶ Μπέβιν θὰ ἐπιμείνουν νὰ ληφθοῦν ἀποφάσεις, διότι ἄλλως θὰ ζητήσουν νὰ ἐγκαταληφθῇ ἡ ἀπόφασις τοῦ Ποτσδαμ καὶ νὰ παρακαμφθοῦν ὅλα τὰ ζητήματα τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν εἰρήνην εἰς τοὺς 21 ἐμπολέμους εἴτε εἰς τὸν ΟΗΕ. Ὁ «Παρατηρητὴς» εἰς χθεσινὸν κύριον ἄρθρον του διατείνεται πλήρη ἀδυναμίαν συνεννοήσεως μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ Σοβιετικῆς Ρωσσίας ἀφ' ἑτέρου λόγῳ τῶν συνεχῶν ὑποψιῶν. «Ἡ Ρωσσία, συνεχίζει, δὲν ἀνέχεται τὸν σύνδεσμον μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Κτήσεων. Ἐξ ἄλλου δὲ ἡ Ἀγγλία δὲν ἐπιθυμεῖ τὴν ἐπέκτασιν τῆς Σοβιετικῆς δικτατορίας εἰς ἄλλας χώρας. Ἂν ἡ Ἀγγλία χειρισθῇ τὴν κατάστασιν μὲ ὑπομονὴν χωρὶς νὰ προσπαθῇ εἴτε νὰ προκαλῇ εἴτε νὰ ἐξευμενίση τὰ Σοβιὲτ, καταλήγει ἡ ἐφημερίς, πιθανὸν οἱ σημερινοὶ κακοὶ οἰωνοὶ νὰ ὑποδειχθοῦν ἀστήρικτοι».

****

Ὁ ραδιοφωνικὸς σταθμὸς τῆς Μόσχας, σχολιάζον τὸν λόγον τοῦ κ. Μπέβιν ἀνέφερεν ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος «Πράβδα» ἔχον ὡς ἑξῆς: «Ὁ λόγος οὗτος ἀποτελεῖ ἀπόπειραν διασπάσεως τῆς συμμαχικῆς ἑνότητος καὶ χρησιμοποίησιν μεθόδων ἐξαναγκασμοῦ καὶ πιέσεως τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ Μπέβιν—συνεχίζει ἡ «Πράβδα»—φανερώνει τὴν ἔκτασιν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῆς ψυχολογικῆς προπαρασκευῆς διὰ τὴν πλήρη ἀπάρνησιν τῆς ἀρχῆς τῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν συμμάχων Δυνάμεων. Εἰς τὴν πραγματικότητα ἀποτελεῖ φανερὰν προσπάθειαν διασπάσεως τῆς συντονισμένης συνεργασίας μεταξὺ τῶν Συμμάχων. Δὲν εἶνε ἀνάγκη ν' ἀποδείξῃ τις τὴν ματαιοπονίαν εἰς τὴν ἄσκησιν τοιούτων κακῶν μεθόδων».

Αἱ σημεριναὶ πρωϊναὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν εἰς περίοπτον θέσιν καὶ μὲ ἐντυπωσιακοὺς τίτλους τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον τῆς «Πράβδα». Ἐξαίρουν δὲ συγχρόνως τὴν σπουδαιότητα τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα θὰ συζητήσῃ ἡ Διάσκεψις τῶν τεσσάρων. Οὕτω ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τοῦ «Ἡμερησίου Τηλεγράφου» λαμβάνων ἀφορμὴν καὶ ἐκ τοῦ ἄρθρου τῆς «Πράβδα» γράφει ὅτι ἡ Διάσκεψις ἀρχίζει ὑπὸ κακοὺς οἰωνούς. «Οἱ κ. κ. Μπέρνς καὶ Μπέβιν — γράφει — θὰ προσπαθήσουν νὰ ἀποτρέψουν τὴν πλήρη ρῆξιν μετὰ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Ὁ κ. Μπέβιν θὰ ὑποβάλῃ τὸ ἀγγλικὸν σχέδιον περὶ δημιουργίας συνομοσπονδιακῆς Γερμανίας, τὸ ὁποῖον, ὡς θεωρεῖται βέβαιον, θὰ ὑποστηρίξῃ ὁ κ. Μπέρνς».

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΔΙΚΑΙΑ

Ἡ τετραμερὴς Διάσκεψις, ἥτις διέκοψε τὰς ἐργασίας της πρό τινος, πρόκειται νὰ συγκληθῇ πάλιν τὰς ἀρχὰς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἰουνίου. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐθνικῶν μας ζητημάτων εἶνε καὶ τὸ θέμα τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεων λαβεῖν μας οὐτινος δὲν παρατηρεῖται πρόοδος καὶ διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιδιώκομεν τὴν ἀποκατάστασιν τῶν τεραστίων καταστροφῶν, τὰς ὁποίας ἡ τριπλῆ κατοχὴ ἀπειργάσατο εἰς τὸν τόπον μας. Εἶνε γνωστὸν τὸ μέγεθος τῶν καταστροφῶν ἀντιποίνων, ποὺ ὑπέστη ἡ Ἑλληνικὴ ὕπαιθρος, ποικιλοτρόπως ἀνθισταμένη ἐπὶ 3 ½ ἔτη. 2815 χωρία κατὰ αὐτοψίαν τῆς Οὐνρα (ἐθνικ. 27% ἐπὶ συνόλου 10.600 συνοικισμῶν τῆς Ἑλλάδος), ἔχουν ὑποστῆ πυρπόλησιν καὶ ἀπογυμνωτικὴν λεηλασίαν.

Ἡ Ἑλλὰς ἐντὸς 30 ἐτῶν ὑπέστη διπλῆν καταστροφὴν ἀναγνωρισθεῖσα μετὰ τὴν πρώτην, ὡς γράφει ἡ σχετικὴ ἔκθεσις τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κ.Τ.Ε., ὡς «ἡ πτωχοτέρα χώρα τῆς Εὐρώπης». Ὀρθῶς δὲ ἔχει ὑποστηριχθῆ ὅτι βασικὴ κατευθυντήριος σκέψις τοῦ περιεχομένου τῶν κατοχικῶν ἐπανορθώσεων, πρέπει νὰ τεθῇ ἡ ἀνάγκη ὁριστικῆς ἐπιλύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος, ποὺ ὡς γνωστὸν ἐμφανίζεται, ὡς πρόβλημα ἀνυψώσεως τοῦ διωτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ μας τὸ ὁποῖον κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν (βλ. καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 288 δημοσίευμα τῆς Ἑταιρείας Πολιτικαὶ καὶ Οἰκονομικὰ Πλάνα τοῦ Λονδίνου, ἀφορῶν τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς νοτιοανατολικῆς Εὐρώπης) ἦτο καὶ προπολεμικῶς ἀκόμη ἕνα ἀπὸ τὰ χαμηλότερα εἰς τὸν κόσμον. Τὸ χαμηλὸν τοῦτο ἐπίπεδον διαβιώσεως, ποὺ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ τελευταίου πολέμου κατήλθεν ἐκ νέου κατὰ ἀνησυχαστικὸν βαθμόν, ὀφείλεται εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν διάρθρωσιν τῆς οἰκονομίας μας χαρακτηριζομένης ἀπὸ τὴν στενότητα τοῦ ἐδαφικοῦ χώρου καὶ τὴν χαμηλὴν παραγωγικότητα τῶν γαιῶν.

Τὰ οἰκονομικὰ ὅμως δίκαια τῆς Ἑλλάδος ἔχουν καταβαρυνθῆ. Εἰς τὸν τομέα τῆς οἰκονομικῆς της δικαιώσεως, ἡ Ἑλλὰς ἀντιμετωπίζει σήμερον ἀφ' ἑνὸς τὰς συνεπείας τοῦ ἀδιεξόδου, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀνυπαρξία κοινῶν σκοπῶν καὶ κοινῶν κατευθύνσεων μεταξὺ τῶν νικητῶν ὡδήγησε τὴν Εὐρώπην καὶ τὸν κόσμον καὶ ἀφ' ἑτέρου θερίζει τοὺς καρποὺς τῶν κομματικῶν μικροτήτων, αἱ ὁποῖαι ἀπὸ ἀπαιτητὴν καὶ δικαιοῦχον κατήντησε νὰ πῆν μεταβάλουν εἰς ἐπαίτην τῆς ἐπιδιαιτησίας τῶν ἰσχυρῶν εἰς τὰ ἐσωτερικά μας. Μᾶς ἀνεγνώρισαν ἀποζημιώσεις κάτω ἀπ' τὸ ἤμισυ ἀπὸ ἐκεῖνες ποὺ λαμβάνει ἡ Γιουγκοσλαυία καὶ βλέπομεν τὴν Ἀλβανίαν νὰ λαμβάνῃ καὶ αὐτὴ μερίδιον πολεμικῶν ἀποζημιώσεων!

Ἀπὸ τὴν Γερμανίαν μας ἐπεδικάσθησαν ἀσήμαντα ποσοστὰ ἕνεκα κακῆς διαχειρίσεως τοῦ ζητήματος. Μᾶς ἐδόθη τὸ χαμηλότερον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καταβλητέων εἰς εἶδος ἐπανορθώσεων. Ἡ εἰς βάρος τῆς χώρας μας αὕτη ἀδικία εἶνε φυσικὰ ἀπαράδεκτος καὶ ὑπάρχει ἡ ἐλπὶς ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο θὰ φέρῃ τὴν πολιτικὴν ἡγεσίαν τοῦ τόπου εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν θυσιῶν τοῦ ἡρωϊκοῦ μας Ἔθνους. Ὑπὸ τῆς ὑποεπιτροπῆς τῆς διανομῆς τοῦ Γερμανικοῦ στόλου μᾶς ἐπεδικάσθησαν 42 πλοῖα συνολικῆς χωρητικότητος 45.000 περίπου κόρων, μερίδιον αὐτόχρημα ἐξευτελιστικόν.

Διὰ τὴν Βουλγαρίαν οὔτε φωνὴ δὲν ὑψώσαμεν διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τῶν οἰκονομικῶν ὅρων τῆς Βουλγαρικῆς ἀνακωχῆς. Τὸ σιδηροδρομικὸν ὁλικὸν ποὺ ἐφόσον δὲν κατεστράφη, ὑπεξηρέθη, μᾶς ἐπεστράφη εἰς ἐλάχιστον ποσοστόν, εὑρίσκεται δὲ εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων εἰσέτι μέγα μέρος τοῦ τροχαίου ὁλικοῦ τῶν σιδηροδρόμων μας, ποὺ συναπεκόμισαν φεύγοντες ἐκ τῶν βορείων ἐπαρχιῶν. Τὸ ζήτημα τῶν ἐπανορθώσεων, τὰς ὁποίας ἐφείλε νὰ καταβάλῃ ἡ Βουλγαρία ἀφέθη νὰ διακανονισθῆ κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῆς Εἰρήνης. Ἀντιθέτως διὰ τὰς ἐπανορθώσεις τῆς Ἰταλίας θεωροῦνται ἁρμόδιοι οἱ τέσσαρες ὑπουργοί, οἵτινες ἐπανεξετάζουν τὸ θέμα. Ἡ διαφορετικὴ ἁρμοδιότης ἐπὶ ὁμοίου θέματος, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξηγηθῆ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐπανορθώσεις ἀπὸ τὴν Βουλγαρίαν ἀξιοῦν μόνον τὰ δύο μικρὰ γειτονικὰ Κράτη, ἐνῷ διὰ τὰς ἐπανορθώσεις ἐκ μέρους τῆς Ἰταλίας ἐνδιαφέρονται ἐκτὸς τῶν μικρῶν καὶ αἱ Μεγάλαι Σύμμαχοι Δυνάμεις.

Εἰς τὰς ἐπανορθώσεις ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας οἱ Μεγάλοι θὰ εἶνε κριταὶ μόνοι, ἐνῷ διὰ τὰς ἐκ μέρους τῆς